

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 78.853/1
van 3 maart 2026

avis 78.853/1
du 3 mars 2026

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'betreffende de
conformiteitsbeoordelings-
instanties voor machines'

un projet d'arrêté royal 'relatif
aux organismes d'évaluation
de la conformité des
machines'

Op 30 januari 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Economie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘betreffende de conformiteitsbeoordelingsinstanties voor machines’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 24 februari 2026. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Brecht STEEN, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 maart 2026.

*

Le 30 janvier 2026, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de l'Economie à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal ‘relatif aux organismes d'évaluation de la conformité des machines’.

Le projet a été examiné par la première chambre le 24 février 2026. La chambre était composée de Pierre LEFRANC, président de chambre, Brecht STEEN et Tim CORTHAUT, conseillers d'État, Michel TISON, assesseur, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Githa SCHEPPERS, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Brecht STEEN, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 3 mars 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt er hoofdzakelijk toe een regeling uit te werken met betrekking tot de aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties voor machines.

De conformiteitsbeoordeling voor machines wordt geregeld door verordening (EU) 2023/1230 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2023 ‘betreffende machines en tot intrekking van Richtlijn 2006/42/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 73/361/EEG van de Raad’. Het om advies voorgelegde ontwerp voorziet in de implementatie van hoofdstuk V van deze verordening in de interne rechtsorde.

De eerste vijf hoofdstukken van het ontwerp bevatten nadere regels met betrekking tot de eisen waaraan de conformiteitsbeoordelingsinstanties moeten voldoen (artikelen 2 tot 4), de aanmeldingsprocedure van conformiteitsbeoordelingsinstanties die is voorzien in verordening (EU) 2023/1230 (artikelen 5 en 6), de operationele verplichtingen van de aangemelde instanties (artikelen 7 tot 9), het toezicht op de aangemelde instanties (artikelen 10 tot 12), alsook de sancties die aan de aangemelde instanties kunnen worden opgelegd (artikelen 13 en 14).

Deze bepalingen komen in de plaats van het koninklijk besluit van 31 maart 1995 ‘betreffende de erkenning van de instanties die aangemeld worden bij de Commissie van Europese Gemeenschappen voor de toepassing van bepaalde conformiteitsbeoordelingsprocedures’ dat bij artikel 16, 1°, wordt opgeheven.

2.2. Daarnaast regelt artikel 15 van het ontwerp de taal van de EU-conformiteitsverklaring waarin wordt vermeld dat de machines aan de toepasselijke gezondheids- en veiligheidseisen voldoen. Daarmee wordt uitvoering gegeven aan artikel 21, lid 1, van verordening (EU) 2023/1230.

2.3. Ten slotte wordt het koninklijk besluit van 12 augustus 2008 ‘betreffende het op de markt brengen van machines’ opgeheven (artikel 16, 2°). Aangezien verordening (EU) 2023/1230 de gezondheids- en veiligheidseisen voor het ontwerp van en de bouw van machines met het oog op het op de markt brengen ervan, in hun geheel regelt, is dat koninklijk besluit immers overbodig geworden.

2.4. Het te nemen besluit treedt in werking de dag volgend op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de opheffingsbepaling (artikel 16), die in werking treedt op 20 januari 2027 (artikel 17).

RECHTSGROND

3.1.1. De artikelen 1 tot 14 van de ontworpen regeling vinden in beginsel rechtsgrond in artikel IX.11 van het Wetboek van economisch recht (hierna: WER), dat aan de Koning de bevoegdheid verleent om de erkennings- en werkingscriteria te bepalen van de tussenkommende organismen, de regels betreffende hun organisatie en hun opdrachten, evenals de “modaliteiten” (lees: nadere regels) van de controle op de naleving ervan.

3.1.2. Er dient evenwel een voorbehoud te worden gemaakt bij artikel 10 van het ontwerp dat onderzoeksbevoegdheden toekent aan de ambtenaren van de overheidsdienst die werden belast met de taak te controleren of de werking van de aangemelde instantie in overeenstemming is met de ontworpen regeling en verordening (EU) 2023/1230.

Weliswaar verklaarde de gemachtigde aangaande de rechtsgrond van artikel 10 het volgende:

“Artikel 27, lid 2 van Verordening 2023/1230 stelt dat de lidstaten de beoordeling en het toezicht als bedoeld in lid 1 overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008 kunnen laten uitvoeren door een nationale accreditatie-instantie, zoals gedefinieerd in die verordening.

Op grond van de Verordening 765/2008 (artikel 5) is de nationale accreditatie-instantie verplicht om de conformiteitsbeoordelingsinstanties (CAB) waaraan zij een accreditatiecertificatie heeft verleend, te monitoren. Immers, wanneer de nationale accreditatie-instantie vaststelt dat een CAB niet meer bekwaam is of in gebreke blijft, dan is zij ertoe gehouden om passende maatregelen te nemen om het accreditatiecertificaat te beperken, op te schorten of in te trekken.

Op grond van artikel VIII.30, § 2, WER is het de nationale accreditatie-instelling die verantwoordelijk is voor het beheer van de accreditatieprocedure, dus ook voor het geregeld controleren van de conformiteitsbeoordelingsinstantie die geaccrediteerd werd en die aangemeld werd. De procedure voor toekenning, opschorting en intrekking van de accreditatie kan gevonden worden in het Koninklijk besluit van 31 januari 2006 tot oprichting van het BELAC accreditatiesysteem van instellingen voor de conformiteitsbeoordeling.

Boek XV van het Wetboek economisch recht behandelt de inbreuken op het Wetboek van Economisch recht. Evenwel, het feit dat een conformiteitsbeoordelingsinstantie niet meer bekwaam is of in gebreke blijft, maakt geen inbreuk uit. Uiteraard moeten er maatregelen genomen worden, maar niet op grond van boek XV WER.

Evenwel is het niet uitgesloten dat een conformiteitsbeoordelingsinstantie een inbreuk kan plegen op Boek VIII WER, zoals bijvoorbeeld de inbreuken vermeld in artikel XV.99 WER. Dan zal er gebruik gemaakt worden van Boek XV WER om deze inbreuken op te sporen en te sanctioneren.

Met andere woorden, artikel 10 en artikel 11 van het ontworpen besluit worden niet geregeld in het Wetboek van Economisch recht, gezien deze een andere finaliteit hebben dan de bepalingen in Boek XV van het Wetboek Economisch recht. Deze artikelen hebben betrekking op de gevallen waarin een aangemelde instantie niet meer bekwaam is of in gebreke blijft.”

Zoals de Raad van State in het verleden al heeft opgemerkt,¹ dient te worden vastgesteld dat het toezicht en de controle op het WER en de uitvoeringsbesluiten ervan (zoals het voorliggende) worden geregeld in boek XV, inzonderheid, wat het voorliggende ontwerp betreft, in de artikelen XV.2 tot XV.10, XV.19 en XV.20, die de nodige waarborgen op het vlak van bescherming van de persoonlijke levenssfeer bevatten.

Het toezicht en de controle zijn bijgevolg op exhaustieve wijze geregeld door de wetgever zelf, in boek XV van het WER. De machtiging aan de Koning, in artikel IX.11 van het WER, om “de modaliteiten van de controle op de naleving ervan” te bepalen, moet bijgevolg zo worden begrepen dat de Koning enkel die aspecten van de controle mag regelen die niet reeds rechtstreeks door de wetgever zelf in boek XV zijn geregeld. De machtiging in artikel IX.11 van het WER is immers geenszins opgevat als een machtiging “in afwijking” van boek XV van het WER.

Aangezien artikel 10 van het ontwerp de met het toezicht belaste ambtenaren onderzoeksbevoegdheden verleent die reeds in boek XV van het WER zijn geregeld, moet dat artikel, bij gebrek aan voldoende rechtsgrond, uit het ontwerp worden weggelaten.

3.2.1. Volgens de aanhef van het ontwerp wordt ook rechtsgrond gezocht in artikel IX.4, § 1, 1°, van het WER. Op grond van deze bepaling kan de Koning, met het oog op de bescherming van de veiligheid of de gezondheid van de gebruiker, en op de voordracht van de minister, voor een categorie van producten de vervaardiging, de invoer, de verwerking, de uitvoer, het aanbod, de tentoonstelling, de verkoop, de behandeling, het vervoer, de verdeling, zelfs kosteloos, de verhuring, het ter beschikking stellen, de levering na herstelling, de ingebruikstelling, het bezit, de etikettering, het verpakken, de omloop of de gebruikswijze verbieden of reglementeren alsmede de voorwaarden inzake veiligheid en gezondheid die in acht genomen moeten worden, bepalen.

3.2.2. Zoals de gemachtigde terecht heeft opgemerkt vormt deze bepaling de rechtsgrond voor artikel 16, 2°, van het ontwerp dat het koninklijk besluit van 12 augustus 2008 ‘betreffende het op de markt brengen van machines’ opheft.

Artikel 15 van het ontwerp lijkt eveneens in deze bepaling rechtsgrond te kunnen vinden, zij het dat die bepaling de Koning niet uitdrukkelijk machtigt om de informatie te regelen die moet worden verstrekt bij het op de markt brengen van de producten. In zoverre de EU-conformiteitsverklaring bedoeld is om de gezondheid en veiligheid van personen, met name consumenten en professionele gebruikers “alsook in voorkomend geval van het milieu” te waarborgen,² lijkt voor artikel 15 van het ontwerp mede rechtsgrond te kunnen worden gevonden in artikel 5, § 1, 6°, van de wet van 21 december 1998 ‘betreffende productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu, de volksgezondheid en de werknemers’. Naar luid van deze bepaling kan de Koning om het leefmilieu, de volksgezondheid of de werknemer te beschermen en duurzame productie- en

¹ Cfr. adv.RvS 62.121/1 van 10 oktober 2017 over een ontwerp dat heeft geleid tot koninklijk besluit van 23 februari 2018 ‘betreffende de erkenning van conformiteitsbeoordelingsinstanties voor kabelbaaninstallaties’, opmerking 3.2; adv.RvS 62.530/1 van 19 december 2017 over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 1 februari 2018 ‘betreffende de erkenning van conformiteitsbeoordelingsinstanties voor gasverbrandingstoestellen’, opmerking 3.4.

² Artikel 1 van verordening (EU) 2023/1230.

consumptiepatronen te bevorderen, maatregelen nemen om “de informatie, met uitzondering van de reclame als bedoeld in artikel I.8, 13°, van het Wetboek van economisch recht, te bepalen die betreffende een product of productgroep voorafgaandelijk aan hun op de markt brengen of naar aanleiding ervan moet of kan worden verstrekt en aan wie en hoe deze informatie moet of kan worden verstrekt”.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

4.1. Het om advies voorgelegde ontwerp geeft nadere uitvoering aan bepalingen van verordening (EU) 2023/1230. Bepaalde onderdelen van het ontwerp zijn echter een al dan niet woordelijke overname van bepalingen van deze verordening of van onderdelen ervan.

Het hernemen van bepalingen van EU-verordeningen in de internrechtelijke regelgeving valt in beginsel om twee redenen te vermijden.

In de eerste plaats volgt uit artikel 288, tweede lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie dat een verordening een algemene strekking heeft en verbindend is in al haar onderdelen en dat zij rechtstreeks toepasselijk is in elke lidstaat. Behoudens in gevallen waarin de verordening enige marge laat voor verdere discretionaire uitvoering door de lidstaten, houdt de rechtstreekse toepasselijkheid in dat geen bijkomend optreden van de lidstaten vereist is om de bepalingen ervan te integreren in de interne rechtsorde.

In de tweede plaats kan het overnemen van verordeningsbepalingen in de interne regelgeving tot gevolg hebben dat de juridische waarde van de overgenomen bepalingen en het onderscheid dat op dit vlak bestaat met de bepalingen die de interne regelgever wel kan vaststellen, minder duidelijk wordt. Dit klemmt des te meer wanneer verordeningsbepalingen niet woordelijk worden overgenomen in de interne regelgeving, hetgeen dan verkeerdelijk de indruk kan wekken dat de overgenomen verordeningsbepalingen afkomstig zijn van de interne regelgever en deze bevoegd zou zijn om deze te wijzigen, wat niet het geval is.

Dit laatste zou kunnen worden verholpen door in de overgenomen verordeningsbepalingen te verwijzen naar de bepalingen die worden overgenomen (“Overeenkomstig artikel ... van verordening ...”). Dergelijke verwijzing is weliswaar werkbaar voor bijvoorbeeld definities die uit een verordening worden overgenomen, maar heeft in beginsel geen zin ingeval omvangrijke onderdelen van de verordening in het interne recht worden overgenomen.

4.2. In het licht van wat voorafgaat doen de stellers van het ontwerp er goed aan om de artikelen 5, tweede lid, en 7, tweede lid, aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen. Ook rijst de vraag of in artikel 3, 6°, 7° en 8°, van het ontwerp een specifieke verwijzing naar verordening (EU) 2023/1230 zich niet opdringt.

Opschrift

5. Het opschrift van de tekst moet duidelijk, nauwkeurig, volledig en beknopt zijn.³ Het opschrift van het ontwerp is echter niet nauwkeurig en volledig. Het wekt immers de indruk dat het ontwerp enkel betrekking heeft op de aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties, terwijl het ook de taalvereisten van de EU-conformiteitsverklaring regelt en het koninklijk besluit van 12 augustus 2008 opheft. Die twee aspecten komen ook het best tot uiting in het opschrift zodat de rechtszoekende de draagwijdte van het ontwerp beter kan inschatten.

Artikel 3

6.1. De bewoordingen van artikel 3 (“is geaccrediteerd”) lijken in te houden dat een conformiteitsbeoordelingsinstantie altijd geaccrediteerd moet zijn overeenkomstig verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 ‘tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93’. Die lezing wordt bevestigd door artikel 5, tweede lid, van het ontwerp, waarin wordt bepaald dat het verzoek om aanmelding vergezeld gaat van een accreditatiecertificaat dat is afgegeven door een nationale accreditatie-instantie.

Dat blijkt evenwel niet uit de tekst van verordening (EU) 2023/1230. Artikel 30 van de verordening somt een reeks eisen op, maar spreekt niet over accreditatie. Artikel 33, lid 2, bepaalt dat het verzoek om aanmelding *in voorkomend geval* vergezeld gaat van een accreditatiecertificaat dat is afgegeven door een nationale accreditatie-instantie, maar artikel 33, lid 3, bepaalt welke bewijsstukken de conformiteitsbeoordelingsinstantie moet verstrekken wanneer ze géén accreditatiecertificaat kan voorleggen. Uit beide bepalingen lijkt *a contrario* te volgen dat het overleggen van een accreditatiecertificaat een mogelijkheid is en geen noodzakelijk voorwaarde om als aangemelde instantie te worden beschouwd.

6.2. Bevraagd over de verhouding tussen artikel 3 van het ontwerp en de artikelen 30 en 33 van verordening (EU) 2023/1230 verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Artikel 3 van het ontwerp-KB verduidelijkt dat een conformiteitsbeoordelingsinstantie enkel als geaccrediteerd kan worden beschouwd wanneer die accreditatie is verleend overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008, en dit voor de specifieke conformiteitsbeoordelingstaken die zij uitvoert.

Overwegingen 63 en 64 van Verordening (EU) 2023/1230 bevestigen dat accreditatie volgens Verordening 765/2008 het aangewezen instrument is om de technische bekwaamheid van conformiteitsbeoordelingsinstanties aan te tonen.

Artikel 30 van Verordening bevat de specifieke eisen waaraan conformiteitsbeoordelingsinstanties moeten voldoen om aangemeld te worden. Wanneer een instantie beschikt over een accreditatie die bevestigt dat zij aan deze eisen voldoet,

³ Zie *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, aanbeveling 14.1, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

ontstaat volgens artikel 33 van dezelfde verordening een vermoeden van conformiteit met de eisen in artikel 30 van de Verordening.

Kort samengevat: artikel 3 koppelt accreditatie van conformiteitsbeoordelingsinstanties aan het Europese accreditatiekader van Verordening 765/2008, terwijl artikel 30 van Verordening 2023/1230 de inhoudelijke eisen omschrijft. Accreditatie volgens 765/2008 dient als bewijs dat aan die eisen is voldaan.”

6.3. De gemachtigde laat inderdaad uitschijnen dat artikel 3 inhoudt dat enkel een accreditatie volgens verordening (EG) nr. 765/2008 dient als bewijs dat aan de eisen van artikel 30 van verordening (EU) 2023/1230 is voldaan.

De overwegingen 63 en 64 van verordening (EU) 2023/1230, die door de gemachtigde aangehaald worden, scheppen hierover echter geen duidelijkheid. Die overwegingen luiden als volgt:

“(63) Het in deze verordening beschreven systeem moet worden *aangevuld* met het accreditatiesysteem van Verordening (EG) nr. 765/2008. Omdat accreditatie een essentieel middel is om te controleren of de conformiteitsbeoordelingsinstanties bekwaam zijn, moet ook bij de aanmelding accreditatie worden gebruikt.

(64) Accreditatie die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008 op transparante wijze is georganiseerd en het nodige vertrouwen in conformiteitscertificaten waarborgt, moet door de nationale autoriteiten in de hele Unie worden beschouwd als het *meest geschikte middel* waarmee de technische bekwaamheid van conformiteitsbeoordelingsinstanties kan worden aangetoond. De nationale autoriteiten kunnen evenwel van oordeel zijn dat zij over de passende middelen beschikken om die evaluatie zelf uit te voeren. In dat geval moeten zij, om te waarborgen dat de evaluatie door de andere nationale autoriteiten voldoende betrouwbaar is, aan de Commissie en de andere lidstaten het nodige bewijsmateriaal overleggen waaruit blijkt dat de beoordeelde conformiteitsbeoordelingsinstanties aan de relevante regelgevingseisen voldoen.” (eigen cursivering)

Die overwegingen laten weliswaar een duidelijke voorkeur blijken voor het systeem van accreditatie, en geven aan dat een lidstaat ook op een andere wijze de evaluatie kan uitvoeren. Die overwegingen verduidelijken evenwel niet of de autoriteiten van een lidstaat uitsluitend voor een systeem van accreditatie mogen kiezen, dan wel of het ook steeds mogelijk moet zijn voor de conformiteitsbeoordelingsinstanties die zich aanmelden om op een andere wijze aan te tonen dat zij voldoen aan de eisen om als aangemelde instantie te worden beschouwd.

6.4. Het is aldus zeer de vraag of artikel 3 van het ontwerp op een correcte wijze verordening (EU) 2023/1230 tenuitvoerlegt. Het verdient aanbeveling om op dit punt contact op te nemen met de bevoegde diensten van de Europese Commissie, om na te gaan of de ontworpen bepaling in overeenstemming is met verordening (EU) 2023/1230.

Artikel 5

7. Artikel 5, tweede lid, van het ontwerp stelt dat het verzoek tot aanmelding vergezeld is van “een accreditatiecertificaat dat is afgegeven door een nationale accreditatie-instantie, waarin wordt verklaard dat de conformiteitsbeoordelingsinstantie voldoet aan de eisen in artikel 3”.

Artikel 3 van het ontwerp bevat als zodanig nochtans geen eisen, maar bepaalt dat “[e]en conformiteitsbeoordelingsinstantie is geaccrediteerd overeenkomstig [verordening (EG) nr. 765/2008] voor de conformiteitsbeoordelingstaken die ze verricht.” Artikel 33, lid 2, van verordening (EU) 2023/1230 bepaalt dat het verzoek om aanmelding in voorkomend geval vergezeld kan zijn “van een accreditatiecertificaat dat is afgegeven door een nationale accreditatie-instantie waarin wordt verklaard dat de conformiteitsbeoordelingsinstantie voldoet aan de eisen van artikel 30”. Naar de eisen van artikel 30 wordt in het ontwerp niet verwezen in artikel 3 van het ontwerp, doch wel in artikel 2 van het ontwerp.

Het is derhalve aan te bevelen dat wordt verwezen naar de eisen in artikel 30 van verordening (EU) 2023/1230 of naar de eisen in artikel 2 (die zelf doorverwijzen naar de eisen in artikel 30 van verordening (EU) 2023/1230).

Artikel 7

8. Artikel 7, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat de aangemelde instanties ertoe gehouden zijn de instructies na te leven die hun door de minister of zijn gemachtigde worden gegeven met betrekking tot de taken waarvoor ze aangemeld zijn. Luidens artikel 7, tweede lid, houden deze instructies, in ieder geval, maar niet uitsluitend, in dat de aangemelde instanties rechtstreeks of via vertegenwoordigers deelnemen aan de werkzaamheden van de coördinatiegroep van de conformiteitsbeoordelingsinstanties opgericht door de Europese Commissie.

Om uitleg gevraagd over de aard van deze instructies, verklaarde gemachtigde het volgende:

“Dit gaat over de praktische invulling van art. 30 leden 6, 7 en 11 van de Verordening 2023/1230. Dit kan ook gaan over hoe bepaalde informatie moet worden overgemaakt aan de aanmeldende overheid zoals jaarverslagen of informatie over de activiteiten zoals bedoeld in art. 40 van de Verordening. Zie ook overweging 67 van Verordening 2023/1230.

Dit om eenzelfde level playing field voor alle Belgische aangemelde instanties te hebben. Deze instructies worden opgesteld in overleg en bekendgemaakt via (aangetekend) schrijven en soms via een publicatie op de website (tenzij dit omwille van de vertrouwelijkheid niet gaat, vb: instructies aan keuringsinstanties wat ze minimaal dienen te controleren bij een inspectie).”

In zoverre aan de minister (of zijn gemachtigde) een louter coördinerende rol wordt toegewezen, stellen deze instructies geen probleem. Indien het evenwel toch de bedoeling zou zijn om de minister (of zijn gemachtigde) middels het uitvaardigen van instructies verordenende bevoegdheid op te dragen, kunnen deze instructies enkel betrekking hebben op bijkomstige of detailmatige aangelegenheden.

In elk geval verdient het aanbeveling om te verduidelijken dat de instructies betrekking hebben op de eisen bedoeld in artikel 30, zesde, zevende en elfde lid van verordening (EU) 2023/1230.

Artikel 8

9. In de Nederlandse tekst van artikel 8 van het ontwerp schrijve men “informatie” in plaats van “informaties”.

Artikel 17

10.1. Het te nemen besluit treedt in werking de dag volgend op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 16 dat in werking treedt op 20 januari 2027.

Tenzij er een specifieke reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van besluiten, bepaald bij artikel 6, eerste lid, van de wet van 31 mei 1961 ‘betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen’, dient te worden afgezien van de onmiddellijke inwerkingtreding, teneinde eenieder een redelijke termijn te geven om kennis te nemen van de nieuwe bepalingen.

Hierover ondervraagd antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De artikels betreffende de aangemelde instanties in Verordening 2023/1230 zijn van toepassing met ingang van 20 januari 2024 (art. 54). Gezien de FOD een vlotte overgang wil garanderen voor de Belgische aangemelde instanties werd voorgesteld om dit de dag volgend op de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad te laten ingaan zodat zij zo snel als mogelijk hun werkzaamheden kunnen aanvangen.”

10.2. Bij de beoordeling van de inwerkingtreding van het voorliggend ontwerp dient evenwel rekening te worden gehouden met artikel 54 van verordening (EU) 2023/1230 dat de inwerkingtreding van de verordening en de temporele toepassing van de verschillende verordeningsbepalingen regelt.

Luidens artikel 54, eerste alinea, van verordening (EU) 2023/1230 is deze verordening in werking getreden “op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie”, dit is op 19 juli 2023.

Luidens artikel 54, tweede alinea van deze verordening zijn de bepalingen ervan in beginsel voor het eerst van toepassing met ingang van 14 januari 2027, met uitzondering van een aantal bepalingen, onder meer de artikelen 26 tot en met 42 van de verordening die betrekking hebben op de aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties. Laatstgenoemde bepalingen zijn van toepassing met ingang van 14 januari 2024 (artikel 54, derde alinea, a), van verordening (EU) 2023/1230).

10.3.1. Een en ander betekent dat de verordeningsbepalingen inzake de aanmelding van de beoordelingsinstanties van toepassing zijn vanaf 14 januari 2024, zodat, met de gemachtigde, mag worden aangenomen dat de ontworpen bepaling zo snel mogelijk in werking moet kunnen treden.

Er is evenwel geen enkele reden om de opheffing van de bepalingen van het koninklijk besluit van 31 maart 1995 (artikel 16, 1°) uit te stellen tot 20 januari 2027. De bepalingen van de verordening zullen weliswaar voorrang hebben op de bepalingen van het koninklijk besluit van 31 maart 1995 die daarmee in strijd zijn. Maar het verdient omwille van de rechtszekerheid aanbeveling om dat koninklijk besluit zo snel mogelijk uit de interne rechtsorde te doen verdwijnen.

10.3.2. De meeste overige bepalingen van verordening (EU) 2023/1230 zijn pas vanaf 14 januari 2027 van toepassing. Zoals ook de gemachtigde terecht aanneemt, is het dan ook aangewezen dat de opheffing van de bepalingen van het koninklijk besluit van 12 augustus 2008 (artikel 16, 2°) pas op die datum in werking treedt.

Ook de verordeningsbepalingen over de EU-conformiteitsverklaring zijn evenwel pas van toepassing vanaf 14 januari 2027. Artikel 15 van het ontwerp dat betrekking heeft op de taal van de EU-conformiteitsverklaring kan dan ook pas van toepassing zijn op 14 januari 2027. Het heeft dan ook geen zin om die bepaling in werking te laten treden op de dag volgend op de bekendmaking van het te nemen besluit in het Belgisch Staatsblad, als ook niet duidelijk bepaald wordt dat die bepaling pas van toepassing is vanaf 14 januari 2027. De meest voor de hand liggende oplossing om er voor te zorgen dat die bepaling pas van toepassing is vanaf 14 januari 2027, is te bepalen dat artikel 15 pas in werking treedt op 14 januari 2027.

10.4. Gelet op wat voorafgaat verdient het aanbeveling om artikel 17 van het ontwerp als volgt te formuleren:

“Dit besluit treedt in werking de dag volgend op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de artikelen 15 en 16, 2°, die in werking treden op 14 januari 2027.”

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DU PROJET

2.1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a essentiellement pour objet d'élaborer un dispositif relatif à la notification d'organismes d'évaluation de la conformité des machines.

L'évaluation de la conformité des machines est réglée par le règlement (UE) 2023/1230 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2023 'sur les machines, abrogeant la directive 2006/42/CE du Parlement européen et du Conseil et la directive 73/361/CEE du Conseil'. Le projet soumis pour avis met en œuvre le chapitre V de ce règlement dans l'ordre juridique interne.

Les cinq premiers chapitres du projet précisent les modalités concernant les exigences auxquelles doivent satisfaire les organismes d'évaluation de la conformité (articles 2 à 4), la procédure de notification des organismes d'évaluation de la conformité prévue dans le règlement (UE) 2023/1230 (articles 5 et 6), les obligations opérationnelles des organismes notifiés (articles 7 à 9), la surveillance des organismes notifiés (articles 10 à 12), ainsi que les sanctions qui peuvent être imposées aux organismes notifiés (articles 13 et 14).

Ces dispositions remplacent l'arrêté royal du 31 mars 1995 'concernant l'agrément des organismes qui sont notifiés à la Commission des Communautés européennes pour l'application de certaines procédures d'évaluation de conformité', qui est abrogé par l'article 16, 1°.

2.2. L'article 15 du projet règle en outre la langue de la déclaration UE de conformité attestant que les machines satisfont aux exigences de santé et de sécurité applicables. Est ainsi mis en œuvre l'article 21, paragraphe 1, du règlement (UE) 2023/1230.

2.3. Enfin, l'arrêté royal du 12 août 2008 'concernant la mise sur le marché des machines' est abrogé (article 16, 2°). Cet arrêté royal est en effet devenu superflu dès lors que le règlement (UE) 2023/1230 règle intégralement les exigences de santé et de sécurité en matière de conception et de construction des machines en vue de leur mise sur le marché.

2.4. L'arrêté envisagé entre en vigueur le lendemain de sa publication au *Moniteur belge*, à l'exception de la disposition abrogatoire (article 16), qui entre en vigueur le 20 janvier 2027 (article 17).

FONDEMENT JURIDIQUE

3.1.1. Les articles 1er à 14 du dispositif en projet trouvent en principe leur fondement juridique dans l'article IX.11 du Code de droit économique (ci-après : CDE), qui confère au Roi le pouvoir de fixer les critères d'agrément (lire : agrément) et de fonctionnement des organismes intervenants, les règles concernant leur organisation et leurs missions, ainsi que les modalités du contrôle de leur respect.

3.1.2. Il s'impose cependant de formuler une réserve en ce qui concerne l'article 10 du projet, qui attribue des pouvoirs d'enquête aux fonctionnaires du service public qui ont été chargés de la tâche de contrôler si le fonctionnement de l'organisme notifié est conforme aux dispositions en projet et au règlement (UE) 2023/1230.

Certes, le délégué a déclaré ce qui suit concernant le fondement juridique de l'article 10 :

« Artikel 27, lid 2 van Verordening 2023/1230 stelt dat de lidstaten de beoordeling en het toezicht als bedoeld in lid 1 overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008 kunnen laten uitvoeren door een nationale accreditatie-instantie, zoals gedefinieerd in die verordening.

Op grond van de Verordening 765/2008 (artikel 5) is de nationale accreditatie-instantie verplicht om de conformiteitsbeoordelingsinstanties (CAB) waaraan zij een accreditatiecertificatie heeft verleend, te monitoren. Immers, wanneer de nationale accreditatie-instantie vaststelt dat een CAB niet meer bekwaam is of in gebreke blijft, dan is zij ertoe gehouden om passende maatregelen te nemen om het accreditatiecertificaat te beperken, op te schorten of in te trekken.

Op grond van artikel VIII.30, § 2, WER is het de nationale accreditatie-instelling die verantwoordelijk is voor het beheer van de accreditatieprocedure, dus ook voor het geregeld controleren van de conformiteitsbeoordelingsinstantie die geaccrediteerd werd en die aangemeld werd. De procedure voor toekenning, opschorting en intrekking van de accreditatie kan gevonden worden in het Koninklijk besluit van 31 januari 2006 tot oprichting van het BELAC accreditatiesysteem van instellingen voor de conformiteitsbeoordeling.

Boek XV van het Wetboek economisch recht behandelt de inbreuken op het Wetboek van Economisch recht. Evenwel, het feit dat een conformiteitsbeoordelingsinstantie niet meer bekwaam is of in gebreke blijft, maakt geen inbreuk uit. Uiteraard moeten er maatregelen genomen worden, maar niet op grond van boek XV WER.

Evenwel is het niet uitgesloten dat een conformiteitsbeoordelingsinstantie een inbreuk kan plegen op Boek VIII WER, zoals bijvoorbeeld de inbreuken vermeld in artikel XV.99 WER. Dan zal er gebruik gemaakt worden van Boek XV WER om deze inbreuken op te sporen en te sanctioneren.

Met andere woorden, artikel 10 en artikel 11 van het ontworpen besluit worden niet geregeld in het Wetboek van Economisch recht, gezien deze een andere finaliteit hebben dan de bepalingen in Boek XV van het Wetboek Economisch recht. Deze artikelen hebben betrekking op de gevallen waarin een aangemelde instantie niet meer bekwaam is of in gebreke blijft. »

Comme le Conseil d'État l'a déjà observé par le passé ¹, force est de constater que la surveillance et le contrôle du CDE et de ses arrêtés d'exécution (tel l'arrêté examiné) sont réglés dans le livre XV, en particulier, en ce qui concerne le projet examiné, aux articles XV.2 à XV.10, XV.19 et XV.20, qui contiennent les garanties nécessaires en matière de protection de la vie privée.

Par conséquent, le législateur même règle d'une manière exhaustive la surveillance et le contrôle dans le livre XV du CDE. L'habilitation que l'article IX.11 du Code précité confère au Roi en vue de déterminer « les modalités du contrôle de leur respect » doit dès lors être comprise en ce sens que le Roi peut régler uniquement les aspects du contrôle qui ne sont pas déjà réglés directement par le législateur même dans le livre XV. En effet, l'habilitation prévue à l'article IX.11 du CDE n'est nullement conçue comme une habilitation « par dérogation » au livre XV du CDE.

Dès lors que l'article 10 du projet attribue aux fonctionnaires chargés de la surveillance des pouvoirs d'enquête qui ont déjà été réglés dans le livre XV du CDE, on omettra cet article du projet à défaut de fondement juridique suffisant.

3.2.1. Selon le préambule du projet, le fondement juridique est également recherché dans l'article IX.4, § 1er, 1°, du CDE. En vertu de cette disposition, le Roi peut, en vue d'assurer la protection de la sécurité et de la santé de l'utilisateur, sur la proposition du ministre, interdire ou réglementer, pour une catégorie de produits, la fabrication, l'importation, la transformation, l'exportation, l'offre, l'exposition, la vente, le traitement, le transport, la distribution même à titre gratuit, la location, la mise à disposition, la livraison après réparation, la mise en service, la détention, l'étiquetage, le conditionnement, la circulation ou l'utilisation, ainsi que fixer les conditions de sécurité et de santé qui doivent être observées.

3.2.2. Comme le délégué l'a observé à juste titre, cette disposition constitue le fondement juridique de l'article 16, 2°, du projet, qui abroge l'arrêté royal du 12 août 2008 'concernant la mise sur le marché des machines'.

L'article 15 du projet semble également pouvoir trouver un fondement juridique dans cette disposition, encore que celle-ci n'habilite pas expressément le Roi à réglementer les informations qui doivent être fournies lors de la mise sur le marché des produits. Dans la mesure où la déclaration UE de conformité est destinée à garantir la santé et la sécurité des personnes, en particulier des consommateurs et des utilisateurs professionnels « ainsi que, s'il y a lieu, de l'environnement » ², l'article 15 du projet semble trouver un fondement juridique également dans l'article 5, § 1er, 6°, de la loi du 21 décembre 1998 'relative aux normes de produits ayant pour but la promotion de modes de production et de consommation durables et la protection de l'environnement, de la santé et des travailleurs'. Aux termes de cette disposition, le Roi peut, afin de protéger l'environnement, la santé publique ou les travailleurs et de promouvoir des modes de

¹ Cf. avis C.E. 62.121/1 du 10 octobre 2017 sur un projet devenu l'arrêté royal du 23 février 2018 'relatif à l'agrément des organismes d'évaluation de la conformité des installations à câbles', observation 3.2 ; avis C.E. 62.530/1 du 19 décembre 2017 sur un projet devenu l'arrêté royal du 1er février 2018 'relatif à l'agrément des organismes d'évaluation de la conformité des appareils brûlant des combustibles gazeux', observation 3.4.

² Article premier du règlement (UE) 2023/1230.

production et de consommation durables, prendre des mesures en vue de « déterminer quelles informations relatives à un produit ou à une catégorie de produits, à l'exception de la publicité au sens de l'article I.8, 13°, du Code de droit économique, doivent ou peuvent être données avant ou lors de la mise sur le marché, et à qui et selon quelles modalités elles doivent ou peuvent être divulguées ».

EXAMEN DU TEXTE

Observation générale

4.1. Le projet soumis pour avis pourvoit à l'exécution de dispositions du règlement (UE) 2023/1230. Or, certaines dispositions du projet reproduisent, littéralement ou non, des dispositions de ce règlement ou des éléments de celui-ci.

Il convient en principe d'éviter de reproduire des dispositions de règlements de l'Union européenne dans des normes de droit interne, et ce pour deux raisons.

En premier lieu, il résulte de l'article 288, paragraphe 2, du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne qu'un règlement a une portée générale, qu'il est obligatoire dans tous ses éléments et qu'il est directement applicable dans tout État membre. Sauf dans les cas où le règlement laisse une certaine marge d'appréciation en ce qui concerne son exécution par les États membres, cette applicabilité directe implique qu'il n'est pas nécessaire que les États membres interviennent encore pour en intégrer les dispositions dans l'ordre juridique interne.

En deuxième lieu, la reproduction de dispositions réglementaires en droit interne peut avoir pour effet que la valeur juridique des dispositions empruntées et la distinction qui existe en la matière avec les dispositions que le législateur interne peut effectivement édicter apparaissent moins clairement. C'est d'autant plus vrai lorsque des dispositions réglementaires ne sont pas littéralement reproduites en droit interne, ce qui donne erronément à penser que les dispositions réglementaires reproduites émanent du législateur interne et que celui-ci serait habilité à les modifier, ce qui n'est pas le cas.

On pourrait remédier à ce dernier point en faisant référence, dans les dispositions réglementaires empruntées, aux dispositions qui sont reproduites (« Conformément à l'article... du règlement... »). Si une telle référence est certes praticable par exemple pour des définitions reproduites d'un règlement, elle n'a en principe guère de sens en cas de reproduction substantielle d'éléments du règlement en droit interne.

4.2. À la lumière de ce qui précède, les auteurs du projet seraient bien avisés de soumettre les articles 5, alinéa 2, et 7, alinéa 2, à un examen complémentaire. La question se pose également de savoir si une référence spécifique au règlement (UE) 2023/1230 ne s'impose pas à l'article 3, 6°, 7° et 8°, du projet.

Intitulé

5. L'intitulé du texte doit être clair, précis, complet et concis³. Or, l'intitulé du projet n'est ni précis ni complet. Il donne en effet à penser que le projet ne concerne que la notification des organismes d'évaluation de la conformité alors qu'il règle également les exigences linguistiques de la déclaration UE de conformité et abroge l'arrêté royal du 12 août 2008. Il serait préférable de mentionner également ces deux aspects dans l'intitulé, de sorte que le justiciable puisse mieux évaluer la portée du projet.

Article 3

6.1. Les termes de l'article 3 (« est accrédité ») semblent impliquer qu'un organisme d'évaluation de la conformité doit toujours être accrédité conformément au règlement (CE) n° 765/2008 du Parlement européen et du Conseil du 9 juillet 2008 'fixant les prescriptions relatives à l'accréditation et à la surveillance du marché pour la commercialisation des produits et abrogeant le règlement (CEE) n° 339/93'. Cette interprétation est confirmée par l'article 5, alinéa 2, du projet, qui prévoit que la demande de notification est accompagnée d'un certificat d'accréditation délivré par un organisme national d'accréditation.

Cette règle ne ressort toutefois pas du texte du règlement (UE) 2023/1230. L'article 30 du règlement énumère une série d'exigences, mais ne parle pas d'accréditation. L'article 33, paragraphe 2, prévoit que la demande de notification est accompagnée d'un certificat d'accréditation, *s'il en existe un*, délivré par un organisme national d'accréditation, mais l'article 33, paragraphe 3, précise quelles preuves documentaires l'organisme d'évaluation de la conformité doit présenter quand il ne peut produire de certificat d'accréditation. Il semble *a contrario* résulter des deux dispositions que la production d'un certificat d'accréditation est une possibilité et non une condition nécessaire pour être considéré comme un organisme notifié.

6.2. Interrogé à propos de l'articulation entre l'article 3 du projet et les articles 30 et 33 du règlement (UE) 2023/1230, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Artikel 3 van het ontwerp-KB verduidelijkt dat een conformiteitsbeoordelingsinstantie enkel als geaccrediteerd kan worden beschouwd wanneer die accreditatie is verleend overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008, en dit voor de specifieke conformiteitsbeoordelingstaken die zij uitvoert.

Overwegingen 63 en 64 van Verordening (EU) 2023/1230 bevestigen dat accreditatie volgens Verordening 765/2008 het aangewezen instrument is om de technische bekwaamheid van conformiteitsbeoordelingsinstanties aan te tonen.

Artikel 30 van Verordening bevat de specifieke eisen waaraan conformiteitsbeoordelingsinstanties moeten voldoen om aangemeld te worden. Wanneer een instantie beschikt over een accreditatie die bevestigt dat zij aan deze eisen voldoet, ontstaat volgens artikel 33 van dezelfde verordening een vermoeden van conformiteit met de eisen in artikel 30 van de Verordening.

³ Voir *Principes de technique législative. Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, Conseil d'État, 2008, recommandation 14.1, à consulter sur le site Internet du Conseil d'État (www.raadvst-consetat.be).

Kort samengevat: artikel 3 koppelt accreditatie van conformiteitsbeoordelingsinstanties aan het Europese accreditatiekader van Verordening 765/2008, terwijl artikel 30 van Verordening 2023/1230 de inhoudelijke eisen omschrijft. Accreditatie volgens 765/2008 dient als bewijs dat aan die eisen is voldaan. »

6.3. Le délégué laisse en effet entendre que l'article 3 implique que seule une accréditation selon le règlement (CE) n° 765/2008 sert à prouver qu'il est satisfait aux exigences de l'article 30 du règlement (UE) 2023/1230.

Les considérants 63 et 64 du règlement (UE) 2023/1230, qui sont cités par le délégué, n'apportent toutefois pas d'éclaircissement à ce sujet. Ces considérants s'énoncent comme suit :

« (63) Le système défini dans le présent règlement devrait être *complété* par le système d'accréditation prévu dans le règlement (CE) n° 765/2008. Dans la mesure où l'accréditation constitue un moyen essentiel pour vérifier la compétence des organismes d'évaluation de la conformité, il y a lieu de l'utiliser également aux fins de la notification.

(64) L'accréditation organisée de manière transparente, ainsi que le prévoit le règlement (CE) n° 765/2008 pour assurer le niveau nécessaire de confiance dans les certificats de conformité, devrait être considérée par les autorités publiques nationales dans l'ensemble de l'Union *comme le moyen privilégié* de démontrer la compétence technique des organismes d'évaluation de la conformité. Cependant, les autorités nationales peuvent estimer qu'elles disposent des moyens appropriés pour procéder elles-mêmes à cette évaluation. Dans ce cas, afin de garantir le niveau suffisant de crédibilité des évaluations réalisées par d'autres autorités nationales, elles devraient fournir à la Commission et aux autres États membres les preuves documentaires nécessaires démontrant que les organismes d'évaluation de la conformité satisfont aux exigences réglementaires pertinentes. » (italiques ajoutés)

Ces considérants font certes apparaître une préférence claire pour le système d'accréditation et indiquent qu'un État membre peut également procéder à l'évaluation d'une autre manière. Ces considérants ne précisent toutefois pas si les autorités d'un État membre peuvent choisir exclusivement un système d'accréditation, ou s'il doit aussi toujours être possible pour les organismes d'évaluation de la conformité qui se présentent de démontrer d'une autre manière qu'ils répondent aux exigences pour être considérés comme organismes notifiés.

6.4. Ainsi, on peut sérieusement se demander si l'article 3 du projet met correctement en œuvre le règlement (UE) 2023/1230. Il est recommandé, sur ce point, de prendre contact avec les services compétents de la Commission européenne afin de vérifier si la disposition en projet est conforme au règlement (UE) 2023/1230.

Article 5

7. Aux termes de l'article 5, alinéa 2, du projet, la demande de notification est accompagnée d'« un certificat d'accréditation délivré par un organisme national d'accréditation qui atteste que l'organisme d'évaluation de la conformité remplit les exigences énoncées à l'article 3 ». L'article 3 du projet en tant que tel ne comporte cependant pas d'exigences, mais prévoit qu'« [u]n organisme d'évaluation de la conformité est accrédité conformément au

[règlement (CE) n° 765/2008] pour les tâches d'évaluation de la conformité qu'il exécute ». L'article 33, paragraphe 2, du règlement (UE) 2023/1230 dispose que la demande de notification peut être accompagnée « d'un certificat d'accréditation », s'il en existe un, « délivré par un organisme national d'accréditation, qui atteste que l'organisme d'évaluation de la conformité remplit les exigences énoncées à l'article 30 ». Il n'est pas fait référence aux exigences de l'article 30 dans l'article 3 du projet, mais bien dans l'article 2 du projet.

Il est donc recommandé de se référer aux exigences de l'article 30 du règlement (UE) 2023/1230 ou à celles de l'article 2 (qui font elles-mêmes référence aux exigences de l'article 30 du règlement (UE) 2023/1230).

Article 7

8. L'article 7, alinéa 1er, du projet dispose que les organismes notifiés sont tenus de se conformer aux instructions que le ministre ou son délégué leur donnent par rapport aux tâches pour lesquelles ils ont été notifiés. Selon l'article 7, alinéa 2, ces instructions contiennent en tout cas, mais pas exclusivement, la participation des organismes notifiés aux travaux du groupe de coordination des organismes notifiés établi par la Commission européenne, et ce directement ou par l'intermédiaire de mandataires.

Invité à fournir des explications sur la nature de ces instructions, le délégué a déclaré ce qui suit :

« Dit gaat over de praktische invulling van art. 30 leden 6, 7 en 11 van de Verordening 2023/1230. Dit kan ook gaan over hoe bepaalde informatie moet worden overgemaakt aan de anmeldende overheid zoals jaarverslagen of informatie over de activiteiten zoals bedoeld in art. 40 van de Verordening. Zie ook overweging 67 van Verordening 2023/1230.

Dit om eenzelfde level playing field voor alle Belgische aangemelde instanties te hebben. Deze instructies worden opgesteld in overleg en bekendgemaakt via (aangetekend) schrijven en soms via een publicatie op de website (tenzij dit omwille van de vertrouwelijkheid niet gaat, vb: instructies aan keuringsinstanties wat ze minimaal dienen te controleren bij een inspectie). »

Dans la mesure où le ministre (ou son délégué) se voit attribuer un simple rôle de coordination, ces instructions ne posent aucun problème. Si, toutefois, l'intention est quand même de charger le ministre (ou son délégué) d'un pouvoir réglementaire par le biais de l'adoption d'instructions, celles-ci pourront uniquement porter sur des questions d'ordre accessoire ou de détail.

Il est en tout cas recommandé de préciser que les instructions portent sur les exigences visées à l'article 30, paragraphes 6, 7 et 11 du règlement (UE) 2023/1230.

Article 8

9. Dans le texte néerlandais de l'article 8 du projet, on écrira « informatie » au lieu de « informaties ».

Article 17

10.1. L'arrêté envisagé entre en vigueur le lendemain de sa publication au *Moniteur belge*, à l'exception de l'article 16, qui entre en vigueur le 20 janvier 2027.

À moins d'une raison spécifique justifiant une dérogation au délai usuel d'entrée en vigueur des arrêtés, fixé par l'article 6, alinéa 1er, de la loi du 31 mai 1961 'relative à l'emploi des langues en matière législative, à la présentation, à la publication et à l'entrée en vigueur des textes légaux et réglementaires', il faut renoncer à l'entrée en vigueur immédiate, et ce afin d'accorder à chacun un délai raisonnable pour prendre connaissance des nouvelles dispositions.

Interrogé sur ce point, le délégué a répondu ce qui suit :

« De artikels betreffende de aangemelde instanties in Verordening 2023/1230 zijn van toepassing met ingang van 20 januari 2024 (art. 54). Gezien de FOD een vlotte overgang wil garanderen voor de Belgische aangemelde instanties werd voorgesteld om dit de dag volgend op de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad te laten ingaan zodat zij zo snel als mogelijk hun werkzaamheden kunnen aanvangen. »

10.2. Lors de l'appréciation de l'entrée en vigueur du projet à l'examen, il convient toutefois de tenir compte de l'article 54 du règlement (UE) 2023/1230, qui règle l'entrée en vigueur du règlement et l'application temporelle des diverses dispositions du règlement.

Selon l'article 54, paragraphe 1, du règlement (UE) 2023/1230, ce règlement est entré en vigueur « le vingtième jour suivant celui de sa publication au Journal officiel de l'Union européenne », soit le 19 juin 2023.

Selon l'article 54, paragraphe 2, de ce règlement, ses dispositions s'appliquent en principe pour la première fois à partir du 14 janvier 2027, à l'exception d'un certain nombre de dispositions, notamment les articles 26 à 42 du règlement qui concernent la notification des organismes d'évaluation de la conformité. Ces dernières dispositions s'appliquent à partir du 14 janvier 2024 (article 54, paragraphe 3, a), du règlement (UE) 2023/1230).

10.3.1. Il résulte de ce qui précède que les dispositions du règlement relatives à la notification des organismes d'évaluation s'appliquent à partir du 14 janvier 2024, de sorte que, avec le délégué, on peut admettre que la disposition en projet doit pouvoir entrer en vigueur le plus vite possible.

Il n'y a toutefois aucune raison de reporter au 20 janvier 2027 l'abrogation des dispositions de l'arrêté royal du 31 mars 1995 (article 16, 1°). Les dispositions du règlement prévaudront certes sur les dispositions de l'arrêté royal du 31 mars 1995 qui leur sont contraires, mais il est recommandé, dans un souci de sécurité juridique, de faire disparaître cet arrêté royal de l'ordre juridique interne le plus rapidement possible.

10.3.2. La plupart des autres dispositions du règlement (UE) 2023/1230 ne s'appliquent qu'à partir du 14 janvier 2027. Comme le délégué l'admet aussi à juste titre, il est donc indiqué que l'abrogation des dispositions de l'arrêté royal du 12 août 2008 (article 16, 2°) n'entre en vigueur qu'à cette date.

Quant aux dispositions du règlement relatives à la déclaration UE de conformité, elles ne s'appliquent toutefois qu'à partir du 14 janvier 2027. L'article 15 du projet, qui concerne la langue de la déclaration UE de conformité, ne peut donc s'appliquer qu'à partir du 14 janvier 2027. Il est dès lors inutile de faire entrer cette disposition en vigueur le lendemain de la publication de l'arrêté envisagé au *Moniteur belge*, s'il n'est pas non plus clairement précisé que cette disposition ne s'appliquera qu'à partir du 14 janvier 2027. La solution la plus évidente pour faire en sorte que cette disposition ne s'applique qu'à partir du 14 janvier 2027 est de prévoir que l'article 15 n'entre en vigueur que le 14 janvier 2027.

10.4. Compte tenu de ce qui précède, il est recommandé de formuler l'article 17 du projet comme suit :

« Le présent arrêté entre en vigueur le lendemain de sa publication au *Moniteur belge*, à l'exception des articles 15 et 16, 2°, qui entrent en vigueur le 14 janvier 2027 ».

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Wim GEURTS

Pierre LEFRANC